

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Animæ balneum, lachrymæ pœnitentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

436 Ca. XLIII. Omnes ad pœnitentiā & gratiarū actionē vocari.

Plaut. in
Trucul.

uēnit. Si autem hoc sanguis Martyrum potuit; sanguis Christi, quid non valebit, qui sanguini Martyrum vim omnem virtutēmque cōtulit? Seculi sapientes aiunt: *Piaculum est, misereri nos hominum rem male gerentium*; & aliorum sanguis ad cælum clamat, vt vindictam impetraret: sanguis Christi, clamat ad cælum, vt veniam impetraret; estq; tam misis, vt gloriosum ducat, *misereri hominum etiam rem male gerentium*. Hanc indolem à Magistro suo Sancti trahunt, qui sciunt, misericordiæ esse officium, miseris succurrere.

C A P V T X L I I I .

Deum, infinita sua clementia, omnes ad pœnitentiam gratiarūq; actionem inuitare.

I.

Aristoteles
in Admiran-
dis. cap. 28.

Luc. 7.38.

Matt. 26.75.

Io. 19.34.

Anguis Christi Seruatoris tantæ est efficacitatis, vt non ille solùm delere peccata mortalium possit, sed etiam vim cōferat sanguini Martyrum peccata propria abluendi, & alienis veniam impetrandi. Neque sanguini tantū, sed etiam aquis Baptismi, & lachrymarum hanc virtutem indit. Scribit Aristoteles, fontem esse in Sicilia, in quo si aues aliisque animantia suffocata immergantur, reuiuiscant. Et multos audiui oculatos testes, qui se vidisse affirmarunt, canes in antrum quoddam Italæ inductos viuos, reductos pestilenti aurâ velut mortuos; qui, si in proximum stagnū injiciantur, ad se & vitam pristinam redeant. Quis hīc non agnoscat magistrum pœnitentiæ atque lachrymarum naturam? Defuncta erat Deo Magdalena, *lachrymis capit rigare pedes Christi*, & reuixit: audiuimus enim: *Remittuntur tibi peccata. Fides tuare saluam fecit. Wade in pace.* Mortuus erat Deo Petrus, quando cœpit detestari & iurare, quia non nouisset Christum; sed reuixit, vbi egressus foras fleuit amare. Nimis scius benignus Pater, non omnes adeò fortis fore, vt per martyria, & sanguinem fusum, peccata sua possint eluere; voluit ergo contentus esse, si vel lachrymis ea ablueremus. Hoc significauit fons ille, qui de latere Christi exiliens nos miseros mortales toties lethalibus plagis affectos, toties examinatos ad vitam reuocauit. Nam quando unus militum lancea latus eius aperuit, continuo exiuit sanguis & aqua. Fons sanguinis Martyrium, fons aquæ

aqua Baptismum & Pœnitentiam expressit. Siquidem, vt D. Augustinus ait: *Pœnitentia languores sanat, leprosos curat, mortuos suscitat, sanitatem auget, gratiam conseruat, claudis gressum, aridis copiam, cæcis restituit visum, virtua fugat, virtutes exornat, mentem unit & roborat.* Hoc conciliationis remedium Deus inimicis suis largitus est. Pro sanguine suo, lachrymas nostras exposcit, quæ & ipsæ *sanguis esse cordis* perhibentur, & balneum sunt, quo animæ vulnera persanantur. Olim veteres, in amicitiæ signum, sanguinem è venis extractum permiscuerunt. Vult Deus etiam nobiscum amicitiā inire, si cum precioso illius sanguine lachrymas nostras coniungamus. Hoc antidotum est totius nostræ calamitatis.

S. Aug. lib.
de Pœnit.

Ad acidulas & thermas, quām cupidè homines proficiuntur, vt corporis impetrent sanitatem? ad lachrymas cur sunt tam segnes? quibus tanta vis inest, vt Gehennæ flamas possint extinguere? In Lycia quondam, teste Seneca, nulli fas erat lachrymas fundere, nisi muliebrem vestem induisset; quod lachrymæ debilis & effeminati animi essent argumentum, & viros dedecerent. Nempe nulla res temporalis est tanti, vt fletum mereatur. At verò peccatum generans mortem æternam, vtique tanti est, vt debeat, à quounque etiam sanguineis lachrymis defliri. Nemo aquæ parcit, cum domus suæ incendium est restinguendum: & cum ignis inferni est opprimendus, lachrymis parcemus? *Quis Dauide, vrsorum, leonum, Gigantis, Philisthaeorum victore fortior?* & tamen cum de peccato ageretur, non erubuit scribere: *lachrymis meis stratum meum rigabo;* noctu nempe; interdiu autem ait: *Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam:* sic noctes diesque lachrymas fudit, & quidem tam copiosas, vt lecto lauando sufficerent. Igitur etiam

II.

Psalm. 6. 7.
Psalm. 118. 136.

*Vtar ego lachrymis, sed non muliebriter utar:
Est quoq; qui deceat mascula corda dolor.*
Nam etsi, ex communi Theologorum sententia, exterior pœnitentia, seu confessio Sacerdoti facienda, & satisfactio pro peccatis, tantum ad tempus, & secundum peccati mensuram debeat necessariò durare; tamen pœnitentia interior, qua quis de peccato commisso dolet, debet durare usque ad finem vite, vt S. Thomas docet. Semper enim debet nobis displicere, peccauisse. Hinc ait Dauid: *Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte, dū dicitur mihi quotidie: Vbi est Deus tuus? Adeò, sicut corp⁹ pane, ita anima lachry-*

S. Tho. 3. p.
q. 84. a. 8.
Psalm. 41. 4.

Iii 3 mis